

Tlač a informácie

Všeobecný súd Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 34/22
v Luxemburgu 23. februára 2022

Rozsudky vo veciach T-834/17 a T-540/18
United Parcel Service/Komisia a ASL Aviation Holdings a ASL Airlines
(Ireland)/Komisia

Všeobecný súd zamietol dve žaloby o náhradu škody, ktoré podali UPS a ASL Aviation Holdings

Obe spoločnosti požadovali náhradu hospodárskej ujmy, ktorú údajne utrpeli z dôvodu nezákonnosti rozhodnutia Komisie, ktorým sa oznámená koncentrácia vyhlásila za nezlučiteľnú s vnútorným trhom

Rozhodnutím z 30. januára 2013 (ďalej len „sporné rozhodnutie“)¹, Európska komisia vyhlásila oznámenú koncentráciu medzi United Parcel Service, Inc. a TNT Express NV (ďalej len „TNT“), dvomi spoločnosťami pôsobiacimi na trhoch medzinárodných služieb expresného doručovania malých balíkov, za nezlučiteľnú s vnútorným trhom.

Napriek verejnému vyhláseniu, že sa upúšťa od tejto koncentrácie, UPS podalo na Všeobecný súd žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia. Rozsudkom zo 7. marca 2017² Všeobecný súd vyhovel tejto žalobe a rozsudkom zo 16. januára 2019³ Súdny dvor zamietol odvolanie, ktoré proti tomuto rozsudku podala Komisia.

Medzičasom Komisia vyhlásila za zlučiteľnú s vnútorným trhom oznámenú koncentráciu medzi spoločnosťami TNT a FedEx Corp., konkurentom spoločnosti UPS.⁴

Koncom roku 2017 UPS podala žalobu o náhradu škody proti Komisii, ktorou požadovala náhradu hospodárskej ujmy údajne utrpenej z dôvodu nezákonnosti sporného rozhodnutia.⁵ V roku 2018 žalobu o náhradu škody okrem toho podali spoločnosti ASL Aviation Holdings DAC a ASL Airlines (Ireland) Ltd (ďalej spoločne len „spoločnosti ASL“), ktoré pred prijatím sporného rozhodnutia uzavreli so spoločnosťou TNT obchodné dohody, ktoré sa mali vykonať po schválení koncentrácie medzi UPS a TNT.⁶

Tieto dve žaloby o náhradu škody siedma rozšírená komora Všeobecného súdu zamietla.

Posúdenie Všeobecným súdom

Zamietnutie žaloby o náhradu škody, ktorú podala UPS (vec T-834/17)

Svojou žalobou o náhradu škody UPS uplatňuje, že prijatím sporného rozhodnutia sa Komisia dopustila dostatočne závažného porušenia práva Únie, ktoré môže viesť k vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie. Podľa spoločnosti UPS Komisia po prvé porušila jej procesné práva počas správneho konania, po druhé porušila povinnosť odôvodnenia a po tretie sa dopustila chýb týkajúcich sa vecného posúdenia oznámenej koncentrácie.

¹ Rozhodnutie Komisie C(2013) 431 z 30. januára 2013, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a fungovaním Dohody o EHP (vec COMP/M.6570 – UPS/TNT Express); pozri tiež tlačové komuniké Komisie IP/13/68.

² Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisia, [T-194/13](#) (pozri tiež [TK č. 23/17](#)).

³ Rozsudok zo 16. januára 2019, Komisia/United Parcel Service, [C-265/17 P](#) (pozri tiež [TK č. 3/19](#)).

⁴ Rozhodnutie z 8. januára 2016, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom a s uplatňovaním Dohody o EHP (vec M.7630 – FedEx/TNT Express), ktorej zhrnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 450, 2016, s. 12).

⁵ Vec T-834/17, United Parcel Service/Komisia.

⁶ Vec T-540/18, ASL Aviation Holdings a ASL Airlines (Ireland)/Komisia.

Na úvod Všeobecný súd pripomína, že vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie predpokladá splnenie troch kumulatívnych podmienok, a to dostatočne závažného porušenia právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom, vzniku škody, ako aj existencie priamej príčinnej súvislosti medzi porušením a utrpenou škodou.

Pokiaľ ide po prvé o údajné nerešpektovanie procesných práv spoločnosti UPS v správnom konaní, UPS Komisii vytýka jednak, že neoznámila konečnú verziu ekonometrického modelu, ktorý slúžil na analýzu účinkov oznámenej koncentrácie na ceny, ani kritériá hodnotenia nárastu efektívnosti, vyplývajúceho z tejto koncentrácie. Na druhej strane UPS sa domnievala, že Komisia porušila jej právo na prístup k vysvetleniam, ktoré poskytla FedEx počas správneho konania.

Pokiaľ ide o neoznámenie poslednej verzie ekonometrického modelu použitého Komisiou, Všeobecný súd poznamenal, že podľa uplatniteľnej právnej úpravy bola Komisia skutočne povinná oznámiť túto poslednú verziu spoločnosti UPS. Keďže v tomto bode Komisia disponovala podstatne obmedzenejšou mierou voľnej úvahy, či dokonca žiadnou, dopustila sa dostatočne závažného porušenia práva spoločnosti UPS na obhajobu, keď jej opomenula tento model oznámiť. Vzhľadom na judikatúru v oblasti rešpektovania práva na obhajobu a rozsudok Súdneho dvora zo 16. januára 2019 toto porušenie práv spoločnosti UPS okrem toho nebolo ospravedlniteľné z dôvodu údajnej nejasnosti práva Únie, ako to uvádzala Komisia.

Všeobecný súd odmietol tiež tvrdenie Komisie na obranu založené na skutočnosti, že aktualizácii ekonometrického modelu predchádzalo veľa korešpondencie so spoločnosťou UPS. Opomenutím oznámiť konečnú verziu ekonometrického modelu sa Komisia nielen vyhla procesnej podmienke určenej na zaručenie zákonnosti konania o kontrole koncentrácií Únie, ako aj jeho spravodlivej povahy, ale okrem toho postavila UPS do situácie, ktorá jej neumožňovala pochopiť časť dôvodov sporného rozhodnutia.

Naopak, pokiaľ ide o neoznámenie kritérií hodnotenia nárastu efektívnosti vyplývajúceho z oznámenej koncentrácie spoločnosti UPS, Všeobecný súd poznamenal, že žiadne ustanovenie práva Únie uplatniteľné na kontrolu koncentrácií neukladá Komisii vopred abstraktným spôsobom definovať osobitné kritériá, na základe ktorých zamýšľa pripustiť, že nárast efektívnosti možno považovať za preukázateľný. Za týchto podmienok argumentácia spoločnosti UPS, ktorej cieľom je preukázať, že Komisia bola povinná oznámiť jej špecifické kritériá a prahové hodnoty pre dokazovanie, ktoré zamýšľala uplatniť, aby určila, či bol každý uvádzaný nárast efektívnosti preukázateľný, je z právneho hľadiska nedôvodná.

Všeobecný súd okrem toho odmietol argumentáciu, podľa ktorej Komisia porušila právo spoločnosti UPS na prístup k určitým dokumentom, ktoré Komisii predložila spoločnosť FedEx počas správneho konania. Keďže totiž UPS neuplatnila svoje právo na prístup včas a vo forme stanovenej uplatniteľnou právnou úpravou (nepredloženie žiadosti vyšetrovateľovi), nespĺňa podmienky na získanie náhrady údajnej ujmy vyplývajúcej z porušenia uvedených práv.

Pokiaľ ide po druhé o údajné porušenie povinnosti odôvodnenia zo strany Komisie, Všeobecný súd pripomína, že nedostatočné odôvodnenie aktu Únie v zásade nemôže viesť ku vzniku zodpovednosti Únie.

Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie spoločnosti UPS založené na pochybeniach týkajúcich sa vecného posúdenia oznámenej koncentrácie, hoci Všeobecný súd potvrdil, že Komisia sa dopustila určitých pochybení, poznamenáva, že tieto pochybenia nepredstavujú dostatočne závažné porušenia práva Únie na to, aby mohli zakladať mimozmluvnú zodpovednosť Únie. V tejto súvislosti Všeobecný súd spresňuje, že hoci Komisia v rozpore so svojimi vlastnými pravidlami (Pravidlá najlepšieho postupu pri predkladaní ekonomických dôkazov) použila ekonometrický model, ktorý sa podstatne odchyľoval od obvyklej praxe v ekonometrii, pri definícii uvedeného modelu disponovala značnou mierou voľnej úvahy. Okrem toho pri vykonaní svojej analýzy účinkov oznámenej koncentrácie sa Komisia neopierala výlučne len o uvedený ekonometrický model, ale vykonala tiež všeobecnú analýzu vlastností predmetného trhu s poukázaním na povahu a charakteristiky uvedeného trhu a dôsledky vyplývajúce zo zamýšľanej koncentrácie.

V poslednom rade Všeobecný súd prijal záver, že UPS nepreukázala existenciu zjavných a závažných pochybení v rámci posúdenia overiteľnosti nárastu efektívnosti alebo konkurenčnej situácie spoločnosti FedEx v projekte koncentrácie, ani v žiadnom nepriamom dôkaze, ktorý by mohol odhaľovať nerovnosť zaobchádzania medzi rozhodnutím týkajúcim sa koncentrácie medzi spoločnosťami FedEx a TNT a sporným rozhodnutím.

Po tom, čo takto určil, že dostatočne závažné porušenie procesných práv spoločnosti UPS v správnom konaní sa obmedzovalo na neoznámenie poslednej verzie ekonometrického modelu použitého Komisiou na analýzu účinkov oznámenej koncentrácie na ceny, Všeobecný súd v nadväznosti na to skúmal existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi touto nezákonnosťou a ujmom, ktorej sa dovoľavala UPS, a to po prvé trov spojených s účasťou na konaní o kontrole oznámenej koncentrácie medzi spoločnosťami FedEx a TNT, po druhé zaplataenia odstúpného spoločnosti TNT v nadväznosti na odstúpenie od zmluvy o zlúčení uzavretej so spoločnosťou TNT a po tretie ušlého zisku vyplývajúceho z nemožnosti vykonať túto dohodu o zlúčení.

Pokiaľ ide na úvod o trovy spojené s účasťou spoločnosti UPS na konaní o kontrole oznámenej koncentrácie medzi spoločnosťami FedEx a TNT, Všeobecný súd konštatuje, že táto účasť vyplývala zjavne zo slobodnej voľby spoločnosti UPS. Porušenie procesných práv spoločnosti UPS v konaní o kontrole koncentrácie medzi ňou a spoločnosťou TNT preto nemožno považovať za rozhodujúci dôvod trov spojených s jej účasťou na konaní o kontrole koncentrácie medzi spoločnosťami FedEx a TNT. Rovnako vzhľadom na to, že zaplataenie odstúpného spoločnosti TNT má svoj pôvod v zmluvnej povinnosti vyplývajúcej z podmienok dohody o fúzii uzavretej medzi spoločnosťami UPS a TNT, nezákonnosti, ktoré obsahuje sporné rozhodnutie, nemôžu predstavovať rozhodujúcu príčinu zaplataenia tohto odstúpného spoločnosti TNT.

Pokiaľ ide nakoniec o údajný ušlý zisk, ktorý utrpela UPS, Všeobecný súd poznamenal, že nemožno predpokladať, že pri neexistencii porušenia procesných práv spoločnosti UPS v konaní o kontrole koncentrácie medzi ňou a spoločnosťou TNT by táto koncentrácia bola vyhlásená za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Okrem toho UPS nepreukázala, ani nepredložila dôkazy umožňujúce Všeobecnému súdu prijať záver, že pri neexistencii tohto porušenia by Komisia vyhlásila uvedenú koncentráciu za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Okrem toho vzdanie sa plánovanej koncentrácie zo strany spoločnosti UPS už od vyhlásenia sporného rozhodnutia malo za účinok prerušenie akejkolvek priamej príčinnej súvislosti medzi konštatovanou nezákonnosťou a údajnou ujmou.

Vzhľadom na vyššie uvedené Všeobecný súd prijal záver, že UPS nepreukázala, že porušenie jej procesných práv v konaní o kontrole koncentrácie medzi ňou a spoločnosťou TNT predstavovalo rozhodujúcu príčinu uvádzaných škôd. Zamietol teda jej žalobu o náhradu škody v celom jej rozsahu.

Zamietnutie žaloby o náhradu škody, ktorú podali spoločnosti ASL (vec T-540/18)

Žaloba o náhradu škody, ktorú podali spoločnosti ASL, mala za účel získať náhradu údajného ušlého zisku vyplývajúceho z nemožnosti vykonať obchodné dohody uzavreté so spoločnosťou TNT z dôvodu sporného rozhodnutia. Na podporu tejto žaloby sa spoločnosti ASL dovoľavali porušenia ich základných práv a práv spoločnosti UPS zo strany Komisie, ako aj existencie závažných a zjavných pochybení v posúdení oznámenej koncentrácie medzi spoločnosťami UPS a TNT zo strany Komisie.

Po prvé Všeobecný súd konštatoval, že spoločnosti ASL sa nemohli dovoľávať porušenia práv spoločnosti UPS v rámci konania o kontrole koncentrácie medzi touto spoločnosťou a spoločnosťou TNT ako základu ich vlastnej žiadosti o náhradu škody. Podľa ustálenej judikatúry Všeobecného súdu je nevyhnutné, aby ochrana, ktorú poskytuje pravidlo uvedené na podporu žaloby na náhradu škody, bola účinná, pokiaľ ide o osobu, ktorá sa jej dovoľáva, a teda aby táto osoba patrila medzi osoby, ktorým predmetná norma priznáva práva.

Po druhé Všeobecný súd zamietol ako nedôvodné tvrdenie spoločností ASL založené na skutočnosti, že Komisia porušila v rámci konania o kontrole koncentrácie medzi spoločnosťami

UPS a TNT ich základné práva a najmä ich právo na dobrú správu vecí verejných zakotvené v bode 41 Charty základných práv Európskej únie. V tejto súvislosti Všeobecný súd spresnil, že keďže spoločnosti ASL sa slobodne rozhodli nezúčastniť na tomto konaní, nemohli uplatňovať údajné porušenie ich základných práv v kontexte tohto konania zo strany Komisie.

Po tretie Všeobecný súd zamietol ako neprípustný žalobný dôvod založený na existencii závažných a zjavných pochybení, ktorých sa Komisia dopustila pri posúdení koncentrácie medzi spoločnosťami UPS a TNT, vzhľadom na to, že spoločnosti ASL sa v tejto súvislosti obmedzili na odkaz na žalobu, ktorú podala UPS vo veci T-834/17.

Vzhľadom na tieto úvahy Všeobecný súd s konštatovaním, že spoločnosti ASL nepreukázali existenciu dostatočne závažných porušení práva Únie, ktoré by sporné rozhodnutie obsahovalo, zamietol ich žalobu ako nedôvodnú.

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor v lehote dvoch mesiacov a desiatich dní od jeho doručenia.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

Úplné znenie rozsudkov ([T-834/17](#) a [T-540/18](#)) sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudkov je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.